

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).
אחינו כל בית ישראל התתונים בצורה ובשביח העומדים
בין בים ובין ביפשה המקום ירחם עליהם וישועם
ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעפוד
לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
מערכת: 073-249-0403
sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
גלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
349

חיוב קרן על גניבה, ואע"ג שבפרשה ראשונה נאמר שבטוען טענת גנב משלם כפל, מסתבר שלשלם קרן בכל גניבה יותר חמור מנשבע שפטור בכל גניבה ומשלם כפל רק בטוען טענת גנב.

שומר שכר חייב באבידה הגם שלא נאמר חיוב אלא בגניבה, הוא או מכח ריבוי אם גנוב יגנב. או מכח קל וחומר מה גניבה שקרובה לאונס חייב, ק"ו אבידה שקרוב לפשיעה.
שואל חייב בשבויה מסברא, וכמו שחייב בשבורה כך חייב בשבויה ומה לי במתה חציה [שבורה] מה לי אם מתה כולה [שבויה].

בבא מציעא דף צ"ה. יום א' פרשת במדבר כ"ה אייר תשפ"ד

לזכות טויבא בת מרים לאה לברכה והצלחה ולסייעתא דשמיא

דין בעליו עמו בשומר שכר. שואל בגניבה ואבידה ופשיעה בבעליו עמו. מתי צריך שיהא בעליו עמו.

דף צ"ה - ע"א

שואל חייב בגניבה ואבידה, קל וחומר משומר שכר שחייב בגניבה ואבידה.

שומר שכר הטוען שגנבו לסטים מזויין ונשבע ונמצא בידו, נחלקו אם ליסטים מזויין דינו כגנב כיון שמטמין עצמו, ונמצא ששומר שכר הטוען טענת גנב ושומר הטוען טענת גנב חייבים כפל, או ליסטים מזויין דינו כגזלן ושומר שכר הטוען טענת גזילה פטור מכפל.

שומר שכר שבעליו עמו במלאכתו בשעה שנתחייב בשמירה, ונגנב או נאבד פטור שנאמר 'וכי ישאל' ו' מוסיף על ענין ראשון [שומר שכר] וכשם ששואל פטור בבעליו עמו כך גם שומר שכר.

שואל פטור בגניבה ואבידה בבעליו עמו, כיון שהשואל חייב בגניבה ואבידה קל וחומר משומר שכר ודין לבוא מן הדין להיות כנידון ומה שומר שכר פטור בגניבה ואבידה בבעליו עמו גם שואל, או משום שנאמר 'וכי ישאל' ו' מוסיף על ענין ראשון וילמוד עליון [שומר שכר שחייב בגניבה ואבידה] מתחתון [משואל שפטור בבעליו עמו], ותחתון מעליון [שואל משומר שכר שפטור מגניבה ואבידה בבעליו עמו].

היו בעליו עמו בשעת פיקדון או שאילה ופשע בו

בבא מציעא דף צ"ד. שב"ק פרשת בחוקותי כ"ד אייר תשפ"ד

תנאי בשומרים. דיני ארבעה שומרים.

דף צ"ד - ע"א

משנה. מתנה שומר חנם להיות פטור משבועה, ושואל להיות פטור מלשלם, שומר שכר ושוכר להיות פטורים משבועה ותשלום, לרבי יהודה בוודאי שיכול להתנות שסובר מתנה על מה שכתוב בתורה בדבר שבממון תנאו קיים, אלא שיכול להתנות גם לרבי מאיר שסובר מתנה על מה שכתוב בתורה אפילו בדבר שבממון התנאי בטל, כיון שמתחילה לא שיעבד נפשו.

מתנה שומר שכר להתחייב כשואל - לשמואל בשקנו מידו להתחייב כך, לרבי יוחנן גם אם לא קנו מידו ובהנאה הזאת שיוצא עליו קול שהוא איש נאמן וסומכים עליו גמר ומשעבד נפשו.

התנה והזכיר מעשה קודם לתנאי לרבי מאיר התנאי בטל והמעשה קיים, כיון שלומדים דין תנאי מתנאי בני גד וראובן אם כך צריך שיהא דומה לדין תנאי, ויהא תנאי קודם למעשה.

תנאי שאי אפשר לקיימו, לרבי יהודה בן תימא תנאי בטל והמעשה קיים, שאין בליבו לשום תנאי אלא להקניט, לחכמים תנאו קיים, והלכה שאינו תנאי.

הדרן עלך פרק השוכר את הפועלים

דף צ"ד - ע"ב

פרק שמיני - השואל

משנה. השואל פרה ושאל בעלה עמה או שנשכר לעשות לו מלאכה, ומתה הפרה, פטור השואל שנאמר אם בעליו עמו לא ישלם, שאל פרה ואחר כך שאל בעלים או שכרם ומתה חייב שנאמר בעליו אין עמו שלם ישלם.

ד' שומרים הם שומר חנם נשבע על הכל, שואל משלם את הכל, שומר שכר ושוכר נשבעים על שבורה שבויה ומתה, ומשלמים גניבה ואבידה.

פרשה ראשונה נאמרה בשומר חנם שכתוב בה שפטור על גניבה, ופרשה שניה נאמרה בשומר שכר וכתוב בה

שומר, נחלקו **רב אחא ורבינא** אם חייב, משום שפטור של בעליו עמו נאמר בשואל וכיון שנאמר 'וכי ישאל' ו' מוסיף על ענין ראשון ומקרא נדרש לפניו לומדים גם לפטור שומר שכר מגניבה ואבידה שכתוב לפניו, אבל לא לומדים לפשיעה בשומר חנם הכתוב לפני פניו, וכיון שפשיעה בשומר חנם חייב בבעליו עמו קל וחומר פשיעה לשומר שכר ושואל, או שגם שומר חנם פטור בפשיעה בבעליו עמו ומקרא נדרש לפניו ולפני פניו.

דף צ"ה - ע"ב

היו הבעלים עושים עמו מלאכה אחרת או שהיה עמו רק בשעת שאילה וגמר מלאכה ולא בשעת שבורה ומתה פטור, וכמו שתניא בברייתא ולא **כרב המנונא** שסובר עד שיהא בעליו עמו באותה מלאכה, ומשעת שאילה עד שעת שבורה ומתה.

בבא מציעא דף צ"ו. יום ב' פרשת במדבר כ"ז אייר תשפ"ד

לזכות הרב יוסף בן שרה עטל לברכה והצלחה ולסייעתא דשמיא

ובזכות זיכוי הרבים יגן עליו להתברך בכל מיילי דמיטב

מקורות שבעליו עמו בשעת שאילה. איבעיא בגמרא בשואל. שליח ועבד האם נקרא בעליו עמו. בעל בנכסי אשתו. פטור שואל במתה מחמת מלאכה.

דף צ"ו - ע"א

פטור בבעליו עמו היינו שבעליו עמו בשעת שאילה ולא שיהא עמו בשעת שבורה ומתה,

לאביי לרבי יאשיה [מה שנאמר 'אביו ואמו קילל' הו"א שאינו חייב עד שיקלל שניהם אם לא שיפרט הכתוב שחייב על כל אחד לבד] כיון שנאמר 'בעליו אין עמו שלם ישלם' היינו שאינו עמו גם בשעת שאילה וגם בשעת שבורה ומתה [ואם הוא עמו באחד מהם פטור], ומה שנאמר 'בעליו עמו לא ישלם' היינו שהוא עמו בשניהם [ואם אין עמו באחד מהם חייב] ועל כרחק כוונת הכתוב שאם נמצא באחד מהם פטור, ומסתבר שהיינו בשעת שאילה שאז מתחייב במזונות, **לרבא** לרבי יונתן [שחייב על כל אחד עד שיפרט לך הכתוב שאינו חייב אלא על שניהם, וכמו שפירט הכתוב 'יחדיו' בכלאים] 'בעליו עמו לא ישלם' משמע או בשניהם או באחד מהם, 'בעליו אין עמו שלם ישלם' משמע שניהם או אחד שאם היה עמו בשעת שאילה אין צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה [מכח סברא הנ"ל שבשעת שאילה חייב במזונות],

לרב אשי משום שנאמר 'וכי ישאל איש מעם רעהו' משמע שלא נשאל רעהו עמו ולכן משלם.

איבעיא. שאל בהמה לרבעה, אם דינו כשואל להתחייב באונסים, כיון שלא שאל כדרך שבני אדם שואלים, או שטעם ששואל חייב באונסים הוא משום שיש לו הנאה וגם זה יש לו הנאה.

איבעיא. שאל כדי שיראה עשיר, ולא ימנעו להלוות לו אם דינו כשואל, כיון שאינו נהנה מגוף השאילה או דינו כשואל כיון שסוף סוף שאל דבר ששואל ממנו.

איבעיא. שאל כדי לעשות בה פחות משווה פרוטה, אם דינו כשואל כיון ששאלה לעשות בה מלאכה ששווה ממון, או שפחות משווה פרוטה לא נחשב ממון.

איבעיא. שאל שתי פרות לעשות בשניהם שווה פרוטה, האם נגיד שצריך שווה פרוטה בין השואל למשאל והיינו שהמשאל השאל שווה פרוטה והשואל שאל שווה פרוטה, או צריך שבכל פרה שישאל שישתמש בשווה פרוטה.

איבעיא. שאל משני שותפים ונשאל לו אחד מן השותפים, אם דין בעליו עמו היינו דווקא אם כל הבעלים עמו, או שפטור לשותף שנשאל לו, וכן שותפים ששאלו ונשאל השואל לאחד מהם אם צריך שיהא הבעלים נשאל לכל השואלים.

שאל מאשה מנכסי מלוג שהכניסה לבעלה ונשאל לו בעלה, או אשה ששאלה ונשאל השואל לבעלה, לרבי יוחנן שסובר [שמוכר שדה לפירות הלוקח מביא ביכורים וקורא] קניין פירות כקניין הגוף כיון שיש לבעל קנין הגוף וכאילו הפרה שלו והבעל שואל ומשאל, **לריש לקיש** [מביא ביכורים ואינו קורא] שסובר קניין פירות אינו כקניין הגוף, האשה נחשבת שואל ומשאל.

האומר לשלוחו צא והישאל לי עם פרתי, לרבי יאשיה [שהבעל אינו יכול להפר על ידי שליח שנאמר 'אשה יקימנו ואשה יפרנו'] אין שלוחו בכלל בעליו עמו, **ולרבי יונתן** [שהבעל יכול להפר על ידי שליח ששלוחו של אדם כמותו] שלוחו בכלל בעליו עמו.

האומר לעבדו צא והישאל עם פרתי יד עבד כיד רבו ונקרא בעליו עמו, אפילו שלוחו של אדם לאו כמותו לעניין בעליו עמו.

דף צ"ו - ע"ב

בעל בנכסי אשתו בין אם דינו כשואל בין אם דינו כשוכר, אפילו פשע בהם ונאבד פטור, שהוא שאילה בבעלים שהיא עמו תמיד במלאכתו והיא נשאלת לו תחילה משנשאה, ואפילו אם שכר ממנה ואחר כך נשאה כיון שבשעת נישואין הוא כשכירות או כשאילה מחודשת ובעליו עמו, ואפילו בשכר פרה ונישאת לו והוא כמו שהשאילה לו, ולרבי יוסי ששוכר פרה והשאילה לאחר שתחזור פרה לבעלים ראשונים, בכל זאת הבעל פטור משום שדינו כלוקח בנכסי אשתו.

אשה שנפללו לה נכסים משנישאת ולא היה ידוע שיש ביניהם מעות הקדש, בעל מעל לכשיוציא המעות לחולין.

שאל פרה ומתה מחמת מלאכה פטור, שלא שאל פרה אלא לעבוד בה.

שאל גרזן ונשבר וטען שמתה מחמת מלאכה עליו להביא עדים במקום שמצוי, אם אין לו עדים - **לרב** נותן לו גרזן חדש, **לרב כהנא ורב אסי** מחזיר לו גרזן שבור שלו ומוסיף לו דמים כמה היה שוה.

שאל מאומן ומלמד נקרא בעליו עמו.
שאלה ושכורה לחצי.

דף צ"ז - ע"א

שאל חתולה לאכילת עכברים והתגברו עליה והרגוה, ללישנא קמא בשם רבא אין זה בכלל מתה מחמת מלאכה שלא היה לה ליפול בידם, אם אכלה הרבה עכברים ומתה, ללישנא בתרא בשם אבימי מהגרונאי אין זה בכלל מתה מחמת מלאכה שלא היה לה לאכול כל כך.

שואל שרוצה להיות פטור, יבקש מהמשאיל להשקות כוס מים בשעת שאילה כדי שיהא בעליו עמו בשעת שאילה, ואם המשאיל פיקח יאמר לו שישקהו לאחר השאילה.

השואל ממלמד, מנוטע כרמים למחצה, משוחט, ממקוץ דם, מספר העיר בתספורת, בשעה שעוסקים במלאכתם פטור שהוא שאילה בבעלים.

מלמד לתלמידיו, הוא כשואל להם כשדורש להם לפני הרגל ואינו יכול לדחותם ללימוד אחרת ואם ישאלו התלמידים בהמה ומתה פטורים משום שהוא שאילה בבעלים, אבל כל ימות השנה הם שואלים לו משום שהוא רוצה ללמוד מסכת מסוימת שלא תשתכח ממנו אין הם יכולים לדחותו, ואז אם ישאל המלמד מתלמידיו פטור.

השכיר או השאיל בהמתו וסייע להטעינו הוא שכירות או שאילה בבעלים, אבל אם הלך עמו רק לראות שלא יוסיף המשא אינו שכירות ושאילה בבעלים.

דף צ"ז - ע"ב

משנה. השואל פרה שתהא שאלה לחצי יום ושכורה לחצי יום, שאלה ליום זה ושכורה למחר, ומתה, המשאיל אומר בשעה שהיתה שאלה מתה ואתה חייב והשואל אומר איני יודע, או שכר אחת ושאל אחת ומתה המשאיל אומר שאלה מתה והשואל אומר איני יודע, לרב הונא ורב יהודה חייב שסוברים ברי ושמא ברי עדיף, לרב נחמן ורבי יוחנן ברי אינו עדיף ואין מוציאים ממון מספק, ואם השואל חייב שבועת מודה במקצת ואינו יכול להישבע כגון שהודה שחייב במקצת ועל השאר אמר איני יודע חייב משום דין מתוך שאינו יכול להישבע משלם.

אינו יודע מי ומתי מתה. השאיל או החזיר בשליח.

דף צ"ח - ע"א

מה שתנן במשנה שאל לחצי היום ושכרה לחצי היום, או שאל ליום זה ושכר למחר והמשאיל אומר בשעת שאילה מתה והשואל איני יודע שחייב, למ"ד ברי ושמא לאו ברי עדיף, המשנה מיירי בשתי פרות והמשאיל אומר שניהם מתו בשעת שאילה והשואל מודה שאחת מתה בשעת שאילה ועל השני אומר שאינו יודע שחייב שבועת מודה במקצת ומתוך שאינו יכול להישבע משלם, ולרמי בר חמא שאין שבועת השומרים

אלא כשיש גם כפירה במקצת, מיירי שהמשאיל טוענו ג' פרות, ב' מהם שאלות והשואל אומר על אחת מן השלושה לא היו דברים מעולם או החזרתי] ומה שתנן במשנה אחת שאלה ואחת שכורה משאיל אומר שאלה מתה ושואל אומר איני יודע, היינו בשלש פרות שתיים שאלות ואחת שכורה והמשאיל טוען שהשאלות מתו ושואל מודה באחת מן השאלות ואינו יודע אם השניה שמתה היתה שאלה או שכורה, ולרמי בר חמא מיירי בד' פרות ג' שאלות ואחת שכורה, ומשאיל אומר ג' שאלות מת, ושואל כופר באחת ומודה באחת ועל אחת אומר שאינו יודע].

דף צ"ח - ע"ב

זה אומר שאלה מתה וזה אומר שכורה מתה תנן במשנה ישבע השוכר ששכורה מתה, לרב נחמן

ורבי יוחנן (שסוברים ברי ושמא לאו ברי עדיף ומשום הכי פירשו חיוב ממון דמתניתין שמיירי) שיש עסק שבועת מודה במקצת ומתוך שאינו יכול להישבע משלם. לרב הונא ורב יהודה [שסוברים ברי ושמא ברי עדיף ואין צריך לפרש חיוב ממון במשנה משום מתוך שאינו יכול להישבע ישלם] מיירי בשני פרות ומחזיר אחת ונשבע שבועת השומרים שמתה השניה כדרכה ומגלגל עליו שבועה ששכורה היא שמתה ופטור.

שניהם אינם יודעים אם שאלה מתה או שכורה מתה תנן במשנה יחלוקו, משום שסומכוס היא שסובר ממון המוטל בספק חולקים.

איבעיא. שאילה בבעלים וקודם שהחזיר חזר ושכר שלא בבעלים ונגנב או נאבד אם חייב שקניין שכירות אין לו שייכות עם קניין שאילה שלפניה, או כיון שגם שואל חייב בגניבה ואבידה לא ניתוסף שום חיוב חדש בקניין שכירות ופטור מחמת שאילה בבעלים.

איבעיא. שכר בבעלים וקודם שהחזיר חזר ושאל שלא בבעלים ומתה כדרכה, אפילו אם נאמר ששאל וחזר ושכר חיובו הוא מחמת שאילה היינו משום שגם שואל חייב בגניבה ואבידה אבל שוכר שפטור במתה כדרכה ואין חיובו אלא מחמת שאילה והוא שאילה שלא בבעלים, או כיון שבקניין השאילה אין תוספת לחיוב גניבה ואבידה יש לתלות משיכה הראשונה שהיה בבעלים גם לזה.

איבעיא. שאל בבעלים ושכר שלא בבעלים וחזר ושאל שלא בבעלים אם נאמר לצד שקניין שאילה שלאחר שכירות אין לו שייכות לקניין השכירות כיון שיש תוספת בחיוב, הוא הדין כאן ואין שאילה שניה המשך משאילה ראשונה כיון שהפסיק לה שכירות, או שחזרה שאילה ראשונה למקומה ופטור מפני שהיה בבעלים.

משנה. משאיל ששלח פרה לשואל ביד בן ושליח או עבד של משאיל או בן השואל ומתה בדרך השואל פטור, שלחה ביד שלוחו של השואל אם אין עדים שעשאו שליח רק שדר בביתו פטור, ואם עשאו שליח בעדים - לרב חסדא חייב לרבה פטור שלא היה כוונתו שיתחייב על ידו באונסים רק כוונתו היה לומר שהוא איש נאמן ואם אתה רוצה שלח בידו.

שואל שאמר למשאיל שלח ביד בני, עבדי, שלוחי, בנך, עבדך, שלוחך, ושלחה ומתה השואל חייב, וכן אם אמר המשאיל הריני משלחה על ידיהם ואמר השואל שלח ומתה חייב.

שואל שהחזיר הפרה למשאיל על ידי בנו עבדו שלוחו

שלו או של המשלח כל זמן שלא אמר המשאיל שלח על ידיהם השואל חייב.

בבא מציעא דף צ"ט. יום ה' פרשת במדבר ער"ח כ"ט אייר תשפ"ד

הכיסה במקל. השואל קרדום. גזל חמישים תמרים. גיזבר הקדש לענייני מעילה. הנושא חביות יין ונפל.

דף צ"ט - ע"א

שואל שאמר למשאיל שלח ביד עבדך ושילחה בעבד כנעני ומתה, אין השואל חייב שלא יצאה מרשות משאיל שיד עבד כיד רבו, **לרב** אם אמר הכיסה במקל והיא תבוא אצלי בין בשומר ובין בלי שומר אפילו אם צריך לעבור דרך רשות הרבים חייב, שמשעבד עצמו מאז שיצא מחצר המשאיל, (**לשמואל** פטור ושואל אינו משעבד עצמו, ולא סמך דעתו שהמשאיל יפקיר וישלח בלי שומר).

הייתה חצר שואל לפנים מחצר המשאיל ואמר השואל השאילני פרתך, והכיסה במקל והיא תבוא כיון שיצאת מרשות משאיל ומתה חייב [גם לשמואל], שסומך דעת אם יכיש לצד חבירו בוודאי שהיא תרוץ לשם ומשעבד עצמו, גם שיש בחצר המשאיל זווית שיכולה לסור שם ולהישמט במחבוא.

השואל קרדום מחבירו ורצה המשאיל לחזור בו קודם שביקע השואל, לרב הונא יכול לחזור בו שלא תיקנו משיכה בשומרים, **לרבי אמי ור' אלעזר** תיקנו משיכה בשומרים ואין המשאיל יכול לחזור בו, ולכן המשאיל קרדום של הקדש מועל המשאיל במשיכת השואל, ויצא לחולין ומותר לשואל לבקוע בו לכתחילה.

דף צ"ט - ע"ב

כשם שקרקע נקנה בכסף שטר וחזקה כך שכירות קרקע נקנה בכסף שטר וחזקה.

הגוזל חמישים תמרים הדבקים ביחד, שנמכר הכל ביחד במ"ט פרוטות, וכל אחד לבד נמכר בפרוטה, אם גנב מהדיוט חייב מ"ט פרוטות ואין הבעלים יכולים לטעון שהיה מוכר לכל אחד בפרוטה, שלומדים מפסוק הנאמר בבהמה שאכלה ערוגה בין ערוגות של ניזק שאין שמין מה שאכל לבד אלא שמין אותו אגב שדה, ואם גנב מהקדש משלם חמישים וגם חומש ואין לומדים הקדש מהדיוט [אבל מזיק להקדש אינו משלם חומש שנאמר 'איש כי יאכל קודש בשגגה' פרט למזיק].

גיזבר שנטל אבן או קורה מהקדש לא מעל כיון שלא הוציא מרשות הקדש, **נתנה לחבירו** הוא מעל שהוציאה לחולין וחבירו לא מעל, **בנאה גזבר בביתו** לא מעל עד שידור תחתיה הנאת שווה פרוטה ומשלם מעילה להקדש, ואע"ג שהדר בחצר חבירו שלא מדעתו ואין החצר עומד להשכיר אינו צריך להעלות לו שכר שזה נהנה וזה לא חסר, הדר בהקדש דר בו מדעת בעלים שרחמנא יודע.

הנושא חביות יין חבירו ונפל, ביום השוק נמכר בחמשה ובשאר הימים נמכר בארבעה, אם בא להחזיר קודם יום השוק משלם חבית יין כדי שימכרנו בשוק, אם בא להחזיר לאחר יום השוק אם נשאר לו עוד יין שלא מכרו בשוק משלם ד', ואם לא נשאר לו יין משלם ה' משום שטוען שהיה יכול למוכרו בשוק, ומנכה לו מה שאינו צריך לטרוח כפועל למכור כל שווה פרוטה בנפרד, ומה שהיה צריך ליתן למכריז שמודיע שיש לו יין למכור, או לשכור אומן לעשות ברז.

ביום מסוגל זה לחינוך והצלחת הילדים יקרים
נדבריו השכ"ה הקדוש אנא השתתף במגבית
שבועות למען המרכז העולמי להפצת 'סיכומי דף
היומי' - מהודדים, ובשכר זאת ימלא השם יתברך
משאלות ליבך לטובה וישועה ורחמים

בבא מציעא דף ק'. יום ו' פרשת במדבר ר"ח סיון תשפ"ד

המחליף פרה בחמור. ב' עבדים או ב' שדות. שבועה בקרקע.

דף ק' - ע"א

משנה. המחליף פרה בחמור או מכר שפחה בכסף וילדה, ולא ידוע אם ילדה כשהיה של בעלים או של לוקח, **לחכמים** אם אחד מהם מוחזק אין מוציאים ממנו שהמוציא מחבירו עליו הראיה, ואם עומדת באגם מעמידים בחזקת מרא קמא, **לסומכוס** יחלוקו (רק בעומדת באגם אבל אין מוציאים מיד מוחזק), **לרבה בר רב הונא** גם בטענת ברי וברי, **לרבא** רק בטענת שמא ושמא.

היו לו ב' עבדים גדול וקטן, או ב' שדות גדולה וקטנה הלוקח אומר גדול לקחתי והמוכר איני יודע, הלוקח זוכה בגדול שבירי ושמא ברי עדיף, [ולמ"ד ברי ושמא לאו ברי עדיף מיירי שיש עסק שבועה ביניהם, נימוק"] המוכר אומר קטן מכרתי והלוקח איני יודע אין לו אלא קטן, זה אינו יודע וזה אינו יודע **לסומכוס** יחלוקו, **לחכמים** אין לו אלא קטן.

דף ק' - ע"ב

היו לו ב' עבדים גדול וקטן, מוכר אומר קטן מכרתי ולוקח אומר גדול לקחתי, אין המוכר נשבע שבועת מודה במקצת, **א**. שאין נשבעים על העבדים שהוקשו לקרקע, **ב**. ומה שטענו לא הודה לו, **ג**. וכל שהוא בעין ואומר הילך פטור מן השבועה, **ולרבי מאיר** נשבעים על העבדים, [ולרבן גמליאל טענו חיטים והודה בשעורים נשבע אף על פי שמה שטענו לא הודה לו, ואם קטע יד העבד שהודה לו שחייב ממון אינו הילך], טוענו דמי עבד גדול ודמי שדה גדולה והשני מודה בדמי עבד קטן וכסותו ודמי שדה קטנה המודה נשבע. טוענו כסות עבד גדול [בבגד שאפשר לעשותו קטן שהודה לו מה שטענו] והודה בכסות עבד קטן. וכן טוענו מ' עומרים והודה בכ' עומרים המודה נשבע. טוענו עבד גדול בכסותו ודמי שדה גדולה בעומריה התלושים והודה בקטנה ועומריה נשבע שבועת מודה במקצת על הכסות והעומרים ומגלגל עליו שבועה על העבד והשדה.

אין נשבעים על הקרקעות [אפילו לר"מ], ואם טענו י' גפנים טעונות שאינם צריכות לקרקע מסרתי לך לשמור והשומר אומר לא היו אלא חמש **לרבי מאיר** חייב שבועת מודה במקצת שענבים העומדות להיבצר כבצורות, **לחכמים** אינו נשבע שענבים העומדות להיבצר אינם כבצורות.

משנה. המוכר עצי זיתים שהלוקח יקוץ אותם לשריפה והשהה הלוקח וגדלו זיתים, אם אמר לו המוכר שיקוץ אותם לאלתר, הזיתים של בעל הקרקע, אם אמר מתי שתרצה תקוץ אותם הרי אלו של בעל העצים, אם אמר סתם ועשו זיתים רעים שאין בסאה שלהם רביעית שמן הרי הם של בעל העצים, אם יש בהם רביעית שמן זה אומר זיתי גידלו זה אומר ארצי גידלה יחלוקו.

רמיגרם

קו הטלפון לשמיעת כל
הש"ס, לשון הגמרא מילה
במילה, בהטעמה נכונה
02-9409927